

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/10/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118010746
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Bobor
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6118010746.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici na verejnom zasadnutí 14. marca 2019 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Bobora a sudcov JUDr. Ľubomíra Bušíka, PhD. a Mgr. Jána Bednára, prejednal odvolanie okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica zo 14. 11. 2018, sp. zn. 5T/56/2018 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie okresného prokurátora sa **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bol obž. U. C. uznaný za vinného z pokračovacieho prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr.zák. na tom skutkovom základe, že v presne nezistenom čase, niekedy v mesiaci apríl 2018 v doobedňajších hodinách, v W. W. na Kyjevskom námestí č. 6 na POŠTE 4 prišiel za účelom vyzdvihnutia poštovej zásielky k priehradke č. 7, kde v tom čase pracovala G. M., ktorej predložil oznámenie o uložení zásielky spolu s občianskym preukazom, pričom keď táto dohľadala predmetnú zásielku zistila, že je na nej uvedené meno P. C., G. XX, W. W., a tak mu túto odmietla vydať, na čo jej povedal, že je „kurva čierna“, že „si tú zásielku zaplatí ona“, začal jej tykať, stále jej vulgárne nadával a začal sa jej aj vyhrážať slovami, že „si ju počká po robote“, že ju zmláti“, že jej rozbije hubu, ak mu tú zásielku nevydá“, následkom čoho sa G. M. rozplakala, zatvorila na priehradke okienko a s plačom išla zavolať kolegyňu T. Q., aby mu aj ona vysvetlila, prečo mu nemôže zásielku vydať, čo aj T. Q. urobila, následne na to si U. C. vytiahol mobilný telefón a namieril ho na ne, ako keby ich fotil, pričom im stále vulgárne nadával, urážal ich, vravel, že „si ich po robote počká“ a potom z pošty odišiel, čím vzbudil u G. M., nar. XX. XX. XXXX, trvale bydliskom W. W., ul. Na M. č. XX, prechodne bydliskom W. W., ul. P. č. XX, dôvodnú obavu o jej život a zdravie tým, že svoje vyhrážky uskutoční;

2/ 7. júna 2018 v čase približne o 12.30 hod. v W. W. na Kyjevskom námestí č. 6 na POŠTE 4 prišiel za účelom vyzdvihnutia poštovej zásielky k priehradke č. 7, kde opäť v tom čase pracovala G. M., povedal jej „dúfam, že zase nebude problém vydať mi túto zásielku“ a podal jej občiansky preukaz spolu s oznámením o uložení zásielky, vtedy si táto spomenula na predchádzajúci incident s ním a tak v strachu o svoj život a zdravie zatvorila okienko na priehradke a išla opäť zavolať kolegyňu T. Q., následne spolu prišli k priehradke, kde otvorila okienko a povedala U. C., že mu opäť takto zaslanú zásielku vydať nemôže, pričom on bol už zjavne nervózný, zvyšoval hlas a vravel, že má dve mená, že to má tak v rodnom liste, ktorý má v Bratislave a že „kvôli takej kurve, ako je ona, sa tam trepať nebude“, začal jej nadávať, že je „piča“, „kurva“, vtedy ho T. Q., upozornila, nech sa chová slušne, netyká im a nenadáva, lebo inak zavolá políciu, na čo reagoval slovami „volaj ty kurva, ja vás mám odfotené, zistím si kde bývate, rozbijem vám papuľu, domov sa už nevrátite“, následne prstom ruky ukázal na T. Q. so slovami „ty obzvlášť“, na čo zatiahli okienko, pričom potom začal U. C., kričať, že „si ich nájde“, že „im huby doláme“, že „sa domov už živé nevrátia“ a potom od priehradky odišiel smerom von z pošty, kde pri vychádzaní vo vestibule pošty ešte kopol pravou nohou do konferenčných stoličiek, čo videla tam stojaca vedúca oddelenia pošty F. P., ktorá ho upozornila, aby sa kolegyniam nevyhrážal a nenadával im, lebo zavolá na neho políciu, na čo jej vulgárne vynadal a z pošty odišiel, čím vzbudil u G. M., nar. XX. XX.

XXXX, trvale bydliskom W. W., ul. Na M. č. XX, prechodne bydliskom W. W., ul. P. č. XX dôvodnú obavu o jej život a zdravie tým, že svoje vyhrážky uskutoční.

Bol mu za to uložený podľa § 360 ods. 1 Tr. zák. za použitia § 36 písm. l) Tr. zák., § 38 ods. 2, 3 Tr. zák., § 46 Tr.zák. trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, výkon ktorého mu bol podľa § 49 ods. 1 Tr.zák. , § 50 ods. 1 Tr.zák. odložený na skúšobnú dobu 1 roka.

Podľa § 50 ods. 2, § 51 ods. 4 písm. a/ Tr.zák. bola obžalovanému uložená povinnosť spočívajúca v príkaze nepriblížiť sa k poškodeným G. M. a T. Q. na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov.

Svoje rozhodnutie zdôvodnil okresný súd tým, že obžalovaný spáchal skutok tak, ako bol uvedený v obžalobe okresného prokurátora, čo vyplývalo aj z vyhlásenia obžalovaného o vine. Uložil mu potom trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, výkon ktorého mu bol odložený na skúšobnú dobu jedného roka, ako aj povinnosť spočívajúcu v príkaze nepriblížiť sa k poškodeným G. M. a T. Q. na vzdialenosť kratšiu ako 5 metrov, keď neprihliadol na rozhodnutie Mestského súdu Brno z 02.10.2012, sp.zn. 4T/92/2012, pokiaľ rozhodoval o treste.

Proti rozsudku podal odvolanie prokurátor čo do výroku o treste, poukazujú na to, že obžalovaný sa predmetných skutkov dopustil v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Mestského súdu Brno z 02.10.2012, sp.zn. 4T/92/2012, keď bol podmiennečne prepustený uznesením Okresného súdu Příbram, OPP/3/2014 a bola mu určená skúšobná doba 6 rokov do 12.02.2020. Podľa názoru prokurátora bol okresný súd viazaný týmto rozhodnutím , pretože rozsudok českých súdov bol uznaný rozsudkom Krajského súdu Nitra z 15.10.2013, sp.zn. 1Ntc/19/2013. Za toho stavu, že obžalovaný má v RT celkove 7 záznamov, z toho 3 za posledných 10 rokov, celkovo mu bol trikrát uložený nepodmiennečný trest odňatia slobody, je potrebné na jeho prevýchovu vplývať len uložením nepodmiennečného trestu. Domáhal sa potom uloženia nepodmiennečného trestu odňatia slobody so zaradením do výkonu trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ môže podať odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že prvostupňový súd rozhodol na základe správne zistenom skutkovom stave, pretože mal oporu v dôkazoch, ktoré vykonal na hlavnom pojednávaní.

Podľa § 168 ods. 1 Tr. por. okresný súd stručne a jasne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä pokiaľ si navzájom odporovali. Z odôvodnenia je zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou obžalovaného a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu.

Ako zistil krajský súd okresný prokurátor podal na U. C. obžalobu dňa 30. 8. 2018 pre pokračovací prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zák. Samosudca okresného súdu dňa 10.09.2018 vydal trestný rozkaz, ktorým obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 1 roka, výkon ktorého mu bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu 2 rokov a súčasne mu uložil povinnosť spočívajúcu v príkaze nepriblížiť sa k poškodeným G. M. a T. Q. na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov.

Proti trestnému rozkazu podal odpor okresný prokurátor, napádajúc výrok o treste, nakoľko mal za to, že obžalovanému mal byť uložený nepodmiennečný trest odňatia slobody.

Okresný súd vo veci vytýčil hlavné pojednávanie, na hlavnom pojednávaní obžalovaný vyhlásil, že sa priznáva v plnom rozsahu k spáchaniu skutku, na čo samosudca podľa § 257 ods. 7, 8 Tr.por. prijal vyhlásenie obžalovaného s tým, že sa vykonajú len dôkazy súvisiace s výrokom o treste, náhrade škody alebo ochranného opatrenia.

Pokiaľ ide o vykonané dôkazy, v spisovom materiáli je pripojený rozsudok Krajského súdu Nitra z 15.10.2013, sp.zn. 1Ntc/19/2013 , ktorým bol uznaný rozsudok Mestského súdu Brno z 02.10.2012, sp.zn. 4T/92/2012 v spojení s uznesením Krajského súdu Brno, z 13.12.2012, sp.zn. 7To/438/2012, ktorým bol U. C. uznaný za vinného z pokusu obzvlášť závažného zločinu ťažkého ublíženia na

zdraví podľa § 21 ods. 1, § 145 ods. 1 Tr.zák. Českej republiky, za ktorý mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov, 6 mesiacov, so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Na základe odvolania odsúdeného Najvyšší súd SR uznesením z 20.11.2013, sp.zn. 5Urto/6/2013 odvolanie obžalovaného zamietol. V spise sa tiež nachádza uznesenie Krajského súdu Banská Bystrica z 22.03.2017, sp.zn. 4Tos/75/2017, z ktorého vyplýva, že podľa § 7b ods. 1 Tr.zák. rozhodnutie súdu iného štátu v trestnej veci možno na území SR vykonať alebo môže mať iné právne účinky len ak tak ustanovuje Medzinárodná zmluva alebo zákon. Podľa § 7b ods. 2 Tr.zák. právoplatné odsúdenie súdom iného členského štátu EÚ v trestnom konaní na účely trestného konania sa zohľadní rovnako, ako keby bolo vykonané súdom SR, ak bolo vydané pre čin trestný aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky. Je pritom potrebné prihliadnuť k ust. § 438e Tr.zák., ktoré sa týka prechodných ustanovení k úpravám účinných od 1.1.2013, podľa ktorého sa na odsúdenie súdom iného členského štátu EÚ podľa § 7b ods. 2 Tr.zák. neprihliada, ak nadobudlo právoplatnosť pred 1.1.2013.

Pri rešpektovaní tohto právneho stavu, ako aj vzhľadom na časový odstup od rozhodnutia českých justičných orgánov, má krajský súd za to, že uložený trest je v súlade s ust. § 34 ods. 1, 4 Tr.zák. Vzhľadom na závažnosť skutku, priznanie sa obžalovaného a oľutovanie nie je potrebné na jeho prevýchovu vplyvať uložením nepodmienečného trestu s prihliadnutím na uložený trest okresným súdom, ale taktiež aj na uloženie povinnosť v zmysle § 50 ods. 2, § 51 ods. 4 písm.a/ Tr.zák., ktorým obžalovanému bola uložená povinnosť spočívajúca v príkaze nepriblížiť sa k poškodeným G. M. a T. Q. na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov. Táto povinnosť zabráni obžalovanému v možnosti páchania obdobných skutkov.

Z týchto dôvodov krajský súd odvolanie okresného prokurátora zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.